

● A törvényt mindenkinék egyformán tisztelni kell. (Középen dr. Ujváry Kálmán.)

● Vankó úr békét (megoldást) hozott a csatározás végére. (Tóth Sándor felvételei.)

sem mindenütt tisztelt egyformán. Pályázní, hirdetni — kell. Másuttónben a telepítések lakói hamar pusmogának vagy összedugják a fejüket: — *Mi is történnék itt itt...*?

Az állami tulajdonú faház a sűrű és édesipari vállalaté. Áruforgalmi vezetőjétől, az ugyancsak jelen lévő *Bagi Árpádtól* érdeklődöm:

— Önök 1985-ben kérték engedélyt arra, hogy az alapellátás javításáért a Napsugár utcában ételmiszert-boltot nyissanak. Nem érte meg?

— Már tavaly is minimális forgalom volt, ezért gondolkoztunk valamilyen megoldáson — feleli Bagi Árpád. — Szabóné megkeresett minket, hogy megvenné a boltot. Mi nem adtuk. Abba viszont belementünk, hogy a múlt év december 31-éig 30 ezer forint bérleti díjért használhatta.

Izultan következett a mai, síros nap, amelyen — részben a 30 nappal korábbi országos és helyi meghirdetés elmulasztása miatt is — Szabó Elekneben az a gyanú támadt, hogy őt kirekesztik az állami tulajdon megvásárlásából. Végül is mégsem ez történt. Amikor az asszony és az üzlet-társa 200, sőt 300 ezer forintot ajánlott a faház-as boltért, ki tudja, milyen meglepetéssel, *Vankó József* az előző (újdonült) vevő visszalépett a vásárlástól Szabóné javára.

Odaadom neki annyit, amennyit én vettem — lehetünk tehát Vankó úr nagylelkűségének. — Hetvenezer forint plusz az áfa, és vihet.

Nyelbe ütötték tehát az üzletet, amelyen mindvégig egy rendőrségi volt. A terület használatát illetően majd megegyeznek egymással a kiskereskedő és az önkormányzat. Nekünk, üdülvendégeknek pedig az a fontos, hogy a büfé hátnál büfé tőser-dei tizletoron a most 60 (akkor, nyáron, már lehet, hogy 100) forintos sör mellé legalább egy helyen káfit, ke-nyeret és tejet is kapjunk.

Kohl Antal